

Sygn. akt VIII Cz 594 /13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SO Włodzimierz Jasiński (spr.)

Sędziowie : SO Marek Lewandowski ; SO Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi obowiązanego Przedsiębiorstwa Usługowo –Handlowo –Produkcyjnego (...) sp. z o.o. w G.

przy udziale uprawnionego (...) R. – T. sp.j.

na skutek zażalenia obowiązanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 3 września 2013 roku

sygn. akt XI Co 1078/13

w przedmiocie oddalenia jego skargi na czynność komornika

postanawia :

1/ uchylić zaskarżone postanowienie ;

2/ pozostawić Sądowi Rejonowemu w Toruniu rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 3 września 2013 roku Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił skargę na czynność komornika polegającą na stwierdzeniu zakończeniu postępowania zabezpieczającego i ustaleniu kosztów tego postępowania obejmującego także koszty zastępstwa procesowego uprawnionego.

W ocenie tego sądu złożona w dniu 14 sierpnia 2013 roku skarga dłużnika na czynność komornika z dnia 5 sierpnia 2013 roku okazała się niezasadna bowiem wobec upadku udzielonego zabezpieczenia z mocy ustawy (i potwierdzonego orzeczeniem sądu) stanowiącego podstawę wszczęcia egzekucji uzasadniającego brak było potrzeby wydania postanowienia o umorzeniu postępowania zabezpieczającego (art. 754¹ k.p.c.)

O kosztach postępowania obciążającego skarżącego Sąd Rejonowy postanowił w oparciu o przepis art. 770 k.p.c.

Z orzeczeniem tym w całości nie zgodził się obowiązanym akcentując przede wszystkim , iż w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy bezsporność upadku zabezpieczenia stanowiącego podstawę wszczęcia przedmiotowej egzekucji i implikowała potrzebę wydania decyzji w przedmiocie umorzenia wszczętego postępowania zabezpieczającego, a nie stwierdzenia jego zakończenia. Ponadto żalący wskazał ,że decyzja komornika z 5 sierpnia

2013 roku jako podstawy do zakończenia postępowania nie wskazuje upadku zabezpieczenia ale późniejszy fakt związany z uzyskaniem przez wierzyciela prawomocnego nakazu zapłaty, który może stanowić podstawę do wszczęcia egzekucji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie okazało się zasadne.

Przede wszystkim podnieść należy, że skarga na czynność komornika przysługuje także w sytuacji jego bezczynności – braku podjęcia stosownej do okoliczności decyzji (art. 767 § 1 zd. 2 k.p.c.).

Wnoszący skargę na czynność komornika (obowiązanym) w trakcie trwania postępowania egzekucyjnego złożył wniosek o umorzenie postępowania zabezpieczającego w związku z bezspornym faktem upadku udzielonego uprawnionemu zabezpieczenia jego roszczeń, które stanowiło podstawę prawną toczącej się w niniejszej sprawie egzekucji (wide : k. 28 akt komorniczych KM 529/13 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Tomasz Witolda Sobeckiego).

Tym czasem wydając w dniu 5 sierpnia 2013 roku zaskarżone postanowienie komornik sądowy w istocie w ogóle nie odniósł się do wniosku obowiązanego o umorzenie postępowania zabezpieczającego, koncentrując swoją uwagę głównie na kosztach tego postępowania czemu dał wyraz nie tylko w kolejności przyjętych rozstrzygnięć ale także w uzasadnieniu. Trudno przy tym w ocenie Sądu Okręgowego uznać aby rozstrzygnięcie merytoryczne zawarte w punkcie 3 postanowienia komornika sądowego, a stwierdzające zakończenie postępowania zabezpieczającego było równoznaczne z jego umorzeniem. Samo pojęcie bowiem zakończenia postępowania zabezpieczającego nie ma swojego odniesienia w obowiązujących przepisach prawa. Użyty termin ukończenia postępowania zabezpieczającego podobnie jak i egzekucyjnego (którego przepisy stosuje się odpowiednio do postępowania zabezpieczającego - art. 743 § 1 k.p.c.) stanowi jedynie ustawowe określenie samego efektu końcowego procedowania egzekucyjnego (zabezpieczającego) z obowiązkiem jednoczesnego określenia sposobu jego zakończenia – por. art. 816 k.p.c.

Uszło przy tym uwadze Sądu Rejonowego, iż w chwili orzekania w przedmiotowej sprawie obowiązywał znowelizowany przez ustawę z dnia 10 maja 2013 roku - o zmianie ustawy kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2013, poz. 645) przepis art. 825 pkt 2 k.p.c. mający zastosowanie do niniejszego postępowania (art. 2 ustawy nowelizującej), a przewidujący potrzebę umorzenia postępowania egzekucyjnego w sytuacji kiedy doszło do utraty mocy orzeczenia stanowiącego podstawę egzekucji (w tym przypadku postępowania zabezpieczającego).

Zatem w świetle powyższych okoliczności zachodziła potrzeba uchylecia zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego.

Oznacza to, iż tenże sąd rozpoznając ponownie wniesioną przez obowiązanego skargę na zaniechanie czynności komornika w przedmiocie określenia sposobu zakończenia postępowania zabezpieczającego podejmie w tej części stosowną decyzję (samodzielnie lub nakazując jej podjęcie komornikowi), podobnie jak i w części obejmującej wysokość ustalonych przez komornika kosztów postępowania zabezpieczającego oraz ich rodzaju - mając na uwadze, iż pod pojęciem „kosztów wykonania zabezpieczenia” mieszczą się wyłącznie koszty należne organowi egzekucyjnemu (opłaty i wydatki) – por. postanowienie SN z 5 kwietnia 2013 roku III CZP 12 /13- lex 1331320 i które może być pomocne i znaleźć swoje odpowiednie zastosowanie w przyjętej przez Sąd Rejonowy argumentacji, podobnie jak i uchwałę SN z 8 marca 2013 roku III CZP 109/12 – lex 1294201 - która z kolei może także znaleźć swoje zastosowanie przy ocenie sposobu obliczaniu wysokości wynagrodzenia komornika w sytuacji umorzenia postępowania zabezpieczającego z powodu utraty mocy udzielonego zabezpieczenia.

Pamiętać przy tym należy, iż dopiero tak ustalone koszty postępowania egzekucyjnego (zabezpieczającego) przez Sąd Rejonowy lub komornika sądowego będą stanowić następnie podstawą do rozstrzygnięcia przez sąd udzielający zabezpieczenia (i stwierdzającego jego upadek) w przedmiocie kosztów postępowania, który ma wyłączną kompetencję w zakresie ustalania wysokości kosztów postępowania w kontekście : zasady ponoszenia kosztów

niezbędnych i celowych (art. 770 k.p.c.) oraz w zakresie ustalania odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 745 § 1 i 2 k.p.c.).

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1(pierwszym) zaś na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 (drugim).